

DRAGO ŠTAMBUK

AKADEMIK, LIJEČNIK, DIPLOMAT, TRENUTNO NAŠ VELEPOSŁANIK U IRANU, I VELIKI HRVATSKI PJESNIK I KNJIŽEVNIK, RODONAČELNIK 'ZLATNE FORMULE HRVATSKOG JEZIKA ČA-KAJ-ŠTO'

Svijet je opasno uznemiren, trebamo mudre državnike koji će brinuti za opstanak

Da, samouništenje je naša najoportunija igra današnjice; na Titaniku smo, zvuci valcera zaglušuju nas, šampanjac se slijeva niz grla gramzljivih plesača, a ledenjak samo što nije skršio naš zemaljski brod, opisuje svijet akademik Štambuk

MILAN ŠABIĆ/PIXSELL

Razgovarala Bojana Radović

Akademik Drago Štambuk možda je najbolji dokaz teorije da se među liječnicima kriju najveće umjetničke duše. Liječnik, specijalist interne medicine, gastroenterologije i hepatologije veliki je hrvatski pjesnik, književnik, nagrađivani autor na Večernjakovu Natječaju za kratku priču "Ranko Marinković", a ujedno i diplomat, hrvatski veleposlanik koji je interese domovine štiti, među ostalim, u Indiji, Japanu, Egiptu, Republici Koreji, Brazilu, Kolumbiji... te od 2019. u Iranu. Uz sve to on je osnivač, organizator i pokretačka snaga pjesničko-jezične manifestacije "Croatia rediviva ča-kaj-što" koja se svako ljeto, na početku kolovoza održava u njegovim rodnim Selcima na Braču. Razgovarali smo

nakon što je ta smotra održana 32. put uz sudjelovanje dvadeset pjesnika koji stihove pišu na kajkavskom, štokavskom ili čakavskom. Time je iznova dokazano kako je upravo to "zlatna formula hrvatskog jezika ča-kaj-što", koju je Ministarstvo kulture 2019. godine proglasilo kulturnim dobrom i upisalo na Nacionalnu listu nematerijalne baštine.

Smijem li pitati kao uopće izgleda odmor jednog veleposlanika? Čovjek bi očekivao da netko dode kući i "sve četiri u zrak", a vi radite jačim tempom nego kada ste za svojim stolom u veleposlanstvu u Iranu?

Radišnost je obiteljska i otočna značajka. Držim da smo na ovome svijetu kako bismo izgorjeli s oba kraja i tako osmislili svoj boravak na Zemlji. Naravno, nisu svi ljudi isti

i mnogi ne razmišljaju na potonji način. Moj plemeniti otac Ivan bio je iznimno kreativan i vrijedan čovjek, junački posvećen općem dobru; vjerojatno sam osobine predanosti naslijedio od njega.

Koliko vama u onom najosobnijem smislu, kada ocjenjujete srcem, znači svehrvatska jezično-pjesnička smotra "Croatia rediviva ča-kaj-što"?

Iznimno mi je važna, jer je bila odgovor na agresiju. Braniti se onim što nam je duhu najbliže – jezikom i pjesničkom riječju koja je viša i posebnija domovina; hrvatski jezik u svojoj trojednoj cijelosti moja je životna preokupacija. Od dana kada sam počeo pohađati osnovnu školu u rodnim Selcima, kao čakavac, susreo sam se sa sumartinskom manjinom iz jedinog štokavskog bračkog mje-

sta. Naši susjedi došli su u školi na svoje dok smo se mi domaći, iako većina, morali prilagođavati drukčijem izričaju. Očutjeh tada bolni rez i ranu u jeziku i počeh tražiti način zacjeljenja i izmirenja unutar hrvatskoga jezičnoga i narodnosnog bića – iz čega se, već u početku, vizionarski i intuitivno, rodila ideja o "Zlatnoj formuli hrvatskoga jezika ča-kaj-što". Iako tada nisam imao teoretskih filoloških znanja, naknadno sam, obrazujući se, shvatio da je moj inicijalni impuls o trojednome hrvatskom jeziku bio vrlo točan. S vremenom, postajao sam sve uvjereniji da sam na pravome putu i da je isti trebao biti načinom ujedinjenja Hrvata, preko hrvatske koiné ili mješavine, kao kod starih Grka ili u zrinško-frankopanskom Ozaljskom književnom krugu. Križanićev jezik,